

Kyrkan Jesu Uppståndelse Och Liv

PREDESTINATION

RLJ-1220-SE

JOHN S. TORELL

10 JANUARI 2010

DEL 12: SLUTET KOMMER FÖR ISRAEL

GUDS BESTÄMDA TID FÖR ISRAELS FOLK

Det är viktigt att förstå att Gud kallade Tera och hans familj att tjäna honom, men Gud har aldrig kallat på ett stycke land som skall följa honom. Fall inte i den fällan att låta detta bli ett och samma. Gud är inte sentimental och en dag kommer hela jorden att lösas upp i hetta och försvinna. **2 Petr. 3:10-13**

ISRAELS KALLELSE VAR TIDSBEGRÄNSAD

Gud kallade inte Abraham och hans avkomma för att han kände sig ensam.

Gud kallade dem inte för att de var ett mäktigt folk. **5 Mos. 7:6-8**

Gud kallade dem inte för att de skulle ha det bra medan de styrde världen utan för att de skulle vara hans folk, bevara Guds Ord inom nationen och bli de som gav världen Messias så han kunde betala för människors synd. **1 Mos. 12:1-3; 22:16-18**

När Messias hade kommit skulle Israels folk omfamna honom, lyda honom, bli födda på nytt och inträda i det nya förbundet. **Joh. 3:1-21**

ISRAELS TIDSPERIODER

ISRAELS FÖDELSE – 211 ÅR

Denna period började i staden Ur i Kaldéen (det moderna Irak) och slutade när Jakobs familj kom till Egypten. Gud hade förutbestämt slutet på denna period och folket kallades då att sluta dyrka avgudar, inte beblanda sig med de ogudaktiga folken runt dem och vandra i tro på Gud. De skulle bevara Guds Ord och bli den stam som frambringade den framtida Messias. **Hebr. 11:8-22**

I VAGGAN UNDER 430 ÅR

Åren i vaggan började och slutade i den egyptiska provinsen Gosen. Guds förutbestämda plan för Abrahams ättlingar var att de skulle bevara Guds Ord, föröka sig och vänta på den dag när de skulle flytta till det förlovade landet där Messias en gång skulle födas. **1 Mos. 50:24-26; Hebr. 11:22**

UTTÅGET – 1 ÅR

Detta var ett år av uppståndelse som världen inte hade skådat sedan Noas dagar. Hebreerna blev vittnen till den systematiska förstörelsen av Egypten och dess folk och de drevs slutligen ut i vildmarken. De lämnade sina hus, bondgårdar och förmögenheter för ett liv som nomader i tält. **Hebr. 11:24-29**

8341 Fair Oaks Blvd, Suite B, Carmichael, CA 95608

Mailing Address: P.O. Box 166 Sheridan, CA 95681

Phone: (916) 944-3724 • Toll Free: (888) 708-3232 • Fax: (530) 633-2918 • www.eaec.org

ÅREN I VILDMARKEN – 40 ÅR

Guds ursprungliga vilja för Israel var att de skulle gå genom ödemarken till det förlovade landet. Men de var inte tacksamma över att föras från slaveri till frihet, och klagade över allting. När de slutligen kom till det förlovade landets gräns sade de i sin hopplöshet att det var omöjligt att tränga in i landet och att det var bättre att återvända till Egypten. **4 Mos. 13:25-33; 14:1-10**

Hebreerna som kom från Egypten var som bortskämda småbarn utan respekt för Gud. Men Gud tänkte inte låta dem slippa undan utan få erfara det öde han hade i beredskap för dem. **4 Mos. 14:11-12**

Gud skulle ha utrotat dem om Moses inte hade bett för sitt folk. **vers 13-19**

Gud förlät folket men utfärdade ett straff som gick ut på att bara de som var under 20 år skulle få träda in i det förlovade landet. Kaleb och Josua var undantagna på grund av sin tro. **vers 20-32**

De som var 20 och äldre fick veta att de endast skulle leva i fyrtio år, vilket betydde att de som nu var 20 bara fick leva tills de var 60 år. **vers 33-37**

De vuxna ville inte acceptera detta och trodde att de bara kunde ångra sig och sedan flytta in i landet. Det är dumt att gå emot Guds förutbestämda vilja för det betyder bara död och förintelse. **vers 39-45, Hebr. 3:7-19**

ISRAEL ÄGDE LANDET UNDER 49 ÅR

Moses och Aron fick inte tillträde till det förlovade landet därför att de gått mot Gud i sin vrede. **4 Mos. 20:1-12**

Moses var inte avlägsnad från ledarskapet men måste ändå betala priset för upproret. **4 Mos. 27:12-14**

Även om Moses var mycket älskad och favoriserad av Gud, fanns det ett straff för hans olydnad. Han förlorade inte sin frälsning och sin plats i Himlen, men det kostade honom åran av att ha fört sitt folk till det förlovade landet. **5 Mos. 34:10-12; Gal. 6:7-9**

Moses blev inte arg på Gud när det meddelades att han inte kunde få inträda i det förlovade landet. Han var inte en självvisk person som sökte berömmelse och makt; istället böjde han sig för Guds förutbestämda vilja och bad om en ledare som kunde ta med folket in i det förlovade landet. **4 Mos. 27:15-23**

När väl Josua hade blivit ledare bekräftade Gud sin förutbestämda plan och gjorde det klart att han skulle hålla sina löften och ge dem landet. **Jos. 1:1-9**

Vid slutet av sitt liv förklarade Josua sin tro på Gud och att han inte skulle sluta tjäna Gud. Den generation som levde då gjorde likadant. **Jos. 24:14-28**

Josua ledde Israels folk i ca 49 år men de kunde inte säkra landet under dessa år och driva ut de olika folk som bodde där vid den tiden. Josua förstod att detta

inte skulle låta sig göras under hans livstid och försäkrade sig om att landet skulle delas upp enligt Guds förutbestämda vilja. **Jos. 13:1-6**

Det tog 731 år från den tid då Gud kallade Tera till de slutligen bosatte sig i landet och fram till nästa tid, som var Domartiden.

Det var under vildmarksåren som Gud använde Moses för att samla kunskapen om Gud från Adams tid till sin egen och nedteckna Guds lag. Det var de fem moseböckerna. Jobs och Enoks bok blev också ansedda som tillhörande israeliternas Bibel.

MED LANDET I SIN ÄGO – 49 ÅR

För nästa ledare, Josua, bekräftade Gud sin förutbestämda plan och gjorde det klart att han skulle hålla sina löften och ge dem landet. Vid slutet av sitt liv tog han ställning för HERREN och att han inte tänkte sluta tjäna Gud. Den dåvarande generationen tog ställning på liknande sätt. **Det var under dessa omskakande tider som boken Jesua blev skriven.**

DOMARTIDEN – 430 ÅR

Det är aposteln Paulus som ger oss längden på denna tidsperiod. **Apg. 13:20**

Guds avsikt var att styra Israel som en teokrati, men hela perioden fylldes av våld, avgudadyrkan, inbördes strider mellan stammarna och slutade sedan med anarki. **Dom. 2:10-13; 21:25**

Samuel var den siste domaren i landet men inte ens denna mäktiga gudsman var immun mot problem när det gällde att styra sin egen familj och det blev uppror. Folket ville ha en stark ledarfigur, en kung, och lämna Guds styre bakom sig. **1 Sam. 8:1-22**

Gud har alltid haft sina trogna och den sanna berättelsen om dessa hemska år skrevs ner i Domarboken och Rut.

ISRAEL SOM KUNGARIKE – 120 ÅR

De första kungarna i Israel regerade ca 40 år och gjorde Israel till en mäktig militär och ekonomisk makt. Andligt sett hände viktiga saker under kung Davids styre och i början av Salomos regering, men generellt sett lämnade aldrig det andliga mörkret folket i Israel. **Apg. 13:21; 1 Kon. 2:11; 1 Kon. 11:42**

Saul, David och Salomo hade alla tillgång till det nedskrivna Guds Ord och även lagen som den är skriven i de fem Moseböckerna, så de hade ingen ursäkt. Saul föraktade Guds Ord, David ångrade sina synder, men Salomo gick i fördärvet. **1 Kon. 11:1-8**

För kung Salomos synders skull blev detta slutet för Israel som land, och det delades upp i två kungadömen, Israel och Juda. **1 Kon. 11:9-13**

Gud lade till följande böcker till Bibeln under dessa kungadömen: Samuels boken I & II, delar av Konungaboken I & II, delar av Krönikeböckerna I & II, Psaltaren, Ordspråksboken, Predikaren och Höga Visan.

DE DELADE KUNGARIKENA

ISRAELS TIO STAMMAR – 210 ÅR

Kungadömet Israel varade 210 år och styrdes av 19 kungar. Det var en tid av våld, avgudadyrkan, förräderi och mord. De tio nordliga stammarna blev till slut så ondskefulla att Gud tog ifrån dem landet och överförde de överlevande till andra länder. De tio stammarna kom aldrig tillbaka till landet med Guds hjälp, och förlorade förevigt sin andel i det förlovade landet. Deras huvudstad Samaria ockuperades 721 f. Kr. **2 Kon. 17:1-18**

Profeten Amos (775-750 f. Kr.) utsändes av Gud för att varna folket. Hosea (748-690 f. Kr.) opererade i det Norra riket. Nahum verkade i det Norra riket omkring 661 f. Kr.

SAMMANFATTNING

Israels ledare och folk fortsatte att ignorera att det förlovade landet gick förlorat om de fortsatte dyrka avgudar och slutade lyda Gud.

Gud skulle sända väckelser till israeliterna då och då men de fick sällan något gensvar. Det samma gäller oss när Gud sänder väckelse, och mäktiga ting sker som att människor blir frälsta, helade, befriade, och till och med brottsligheten och våldet minskar men okänt varför kan inte Guds folk behålla väckelsen. Girighet och längtan efter makt förstör ledarna, och de kristna (om de nu är det) frossar i andliga manifestationer istället för att söka Guds vilja och Jesus.

Jesaja varnar judarna för att bara en kvarleva skall bli frälst. **Jes. 10:20-23**

Jesus upprepade samma varning att en majoritet av folket skulle gå förlorat och sluta i Gehenna när de dör. **Matt. 7:13-15; Luk. 13:22-24**

Är ditt hjärta vänt till Gud? **Upp. 2:18-29**

Du och jag kommer att känna igen framtiden när vi är där!

Kom ihåg: det är viktigt hur du börjar din bana som frälst, men det är ännu viktigare att du avslutar den rätt!

HAR DU ETT ÖRA ATT HÖRA MED?